

Barbora Halířová: Animované TV seriály pro děti

oponentní posudek

Když jsme s Barborou Halířovou uvažovali o tématu její teoretické diplomové práce, měl jsem radost, že si vybrala problematiku animovaného seriálu pro děti. Je to téma, které nás všechny velice zajímá, mnohé z nás do určité míry živí a je to oblast animované tvorby, v níž existuje spousta dohadů, předsudků, nejasností a falešných tvrzení, které komplikují i mnohé osobní vztahy mezi tvůrci a institucí, která se tvorbou dětských seriálů programově a profesionálně zabývá, což je v našem konkrétním případě Česká televize.

Problémem mnoha tvůrců, kteří animované dětské seriály natáčejí je fakt, že málo znají svého adresáta, tedy dětského diváka, jehož schopnosti přijímat animované pořady se rapidně mění s přibývajícím věkem. Cílem této práce tedy mělo být vnést do této zamlžené problematiky větší jasno. Se zájmem se tedy četl práci Barbory Halířové a zjišťoval, do jaké míry se jí to povedlo.

Bára rozvrhla svou diplomovou práci do sedmi kapitol. V prvních čtyřech se zabývá různými cílovými skupinami dětského diváka, rozdělených podle věkových kategorií, tak jak je definují televizní broadcasteři, kteří vysílají animované pořady pro děti. 5. Kapitolu věnovala diplomantka České televizi, 6. Kapitolu problematice vývoje a výroby animovaného seriálu v Česku, a konečně 7. Kapitolu možnosti vzdělávání se v oblasti animovaných seriálů.

Toto členění považuji za logické a odpovídající požadavkům na odbornost a rozsah bakalářské teoretické práce.

Informace, které přináší prvních 5 kapitol, jsou užitečné pro každého, kdo se zabývá tvorbou pro děti. Bára vychází z literatury, která se touto problematikou zabývá a vhodně ji aplikuje na své vlastní poznatky a zkušenosti své i několika konkrétních tvůrců. Vysvětluje, ale nekomentuje často kritizované a mnohdy i zesměšňované postoje televizních pracovníků k některým prvkům vyskytujícím se v animovaných seriálech jako jsou ostré předměty, kouření, alkohol, atd., atd. Všichni to známe, všichni jsme to v nějaké podobě zažili a všichni bychom jistě přivítali fundovanou práci, která by vnesla do této problematiky jasno. Od práce Bary Halířové to nelze očekávat, tento problém překračuje možnosti a poslání bakalářských prací. Nicméně už samotné zdůvodněné popsání rozdílů mezi jednotlivými věkovými kategoriemi má svou nezanedbatelnou informační hodnotu. Škoda, že diplomantka nevyužila možnost osvětlit problematiku jednotlivých seriálů pro různé věkové skupiny na existujících českých seriálech a příklady, které uvádí, jsou pouze ze zahraniční tvorby.

Od kapitoly 5. věnované české televizi a 6. o vývoji a výrobě animovaných seriálů v Česku bych očekával, že budou vrcholem celé diplomové práce. Bohužel tak tomu není. Pro mnohé nepochopitelné stanovisko České televize k animovanému dětskému seriálu, což je až na zanedbatelné výjimky stále jen večerníček, je odbyto konstatováním, že za všechno můžou finance.

Podobně kapitola o vývoji a výrobě animovaných seriálů v Česku je věnována pouze jednomu vznikajícímu seriálu Kateřiny Karháňkové a Alexandry Hetmerové Mlsné medvědí příběhy, který je v českém kontextu netypický. Seriozní popsání problematiky výroby animovaných seriálů v Česku by vyžadovalo mnohem rozsáhlejší a hlubší výzkum.

V kapitole 7. o možnosti vzdělávání se v oblasti animovaných seriálů popisuje Bára Halířová svou zkušenost ze stáže ve francouzském La Poudriere. Tato kapitola vede čtenáře k úvahám, jak to zařídit, aby studenti, kteří se o tuto oblast zajímají, nemuseli jezdit za vzděláním až do Francie.

Poznámkový aparát a odkazy v práci Barbory Halířové jsou přiměřené a funkční, citace jsou řádně označeny.

Nerozumím tomu, proč do své práce nezařadila žádné obrázky, i když charakter této práce si o to přímo říká.

Za největší slabinu pak považuji jazykovou a stylistickou úroveň této práce. Nejen, že se nepodařilo vyhnout několika hrubým gramatickým chybám, Bára neuznává ani slovo „protože“ a používá výhradně „jelikož“, což nechtěně vzbuzuje konotace na Poláčkovu Bylo nás pět. Formulační styl bych charakterizoval jako nedbale hovorový. Už první věta v úvodu dá opravdu zabrat, aby byla pochopena: „Tato práce se zabývá animovanými televizními seriály pro děti, a to zaprvé tím, že kategorizuje cílové skupiny diváků, tzv. target audience, dle věku, od těch úplně nejmenších, až přibližně po konec prvního stupně na základní škole, kde se ještě stále můžeme bavit o seriálech pro děti, nikoliv pro teenagery a zohledňuje jejich potřeby jako diváků, pramenících z jejich potřeb sociálních, psychologických, či informačních a také to, jakým způsobem jsou nároky těchto diváků naplněny, či zklamány.“ Nebo: „Když kategorizuji jednotlivé cílové skupiny, vycházím především z vývojových stupňů dítěte a obzvláště do prvních šesti let věku je vývoj velmi prudký. Například v prvních třech letech dělá dítě nesmírné pokroky co dva měsíce.“ V mnoha větách je použito vícekrát slovo „který“ a ve výčtu neduhů by se dalo ještě dlouho pokračovat.

Nicméně diplomová práce Barbory Halířové splňuje dle mého názoru základní požadavky na charakter a hodnotu bakalářské práce. Hodnotím ji známkou D a doporučuji ji k obhajobě.

Konkrétní otázky nemám, postačí mi komentář diplomantky k mému hodnocení.